

ment, synes jeg. Det er såmænd ikke ene og alene derfor, jeg fremsætter forslaget her.

På en eller anden måde kan jeg selvfølgelig godt se, at der skal et helt andet flertal til. Der skal en anden regering til, før vi får ændret på vores retspolitik.

Grove forbrydere med lange straffe bør for os at se tidligst kunne få udgang fra fængslet, når de mangler at udstå den allerseneste tid af frihedsstraffen. I dag skal man jo kun have udstået en fjerdedel af straffen, før man får udgang. Det kan da ikke være meningen, at hensynet til forbryderne skal stå over hensynet til ofrene.

Jeg kender godt argumenterne om, at straf ikke hjælper. Det er muligt, men indtil videre er det altså det, vi gør ved folk, der overtræder landets love, og som sådan må vi andre, der forsøger at overholde de spilleregler, der gælder, kunne tillade os at kræve, at når samfundet sætter en person i fængsel, så skal han blive der, og helst indtil straffen er nogenlunde udstået, og først i den allersidste fase skal personen langsomt udsluses. Alt andet er dybt krænkende for retsbevidstheden.

Til trods for at fanger under udgang fra fængsel begår ny kriminalitet – og det ved vi jo, de gør – har justitsministeren og de øvrige forvaltningsmyndigheder fortsat bestræbelserne på at øge antallet af udgange for selv de værste forbrydere.

Senest har man i denne her sommer givet ret til udgang for fanger med mindreårige børn. Det er så weekendudgange hver 14. dag og udgang til barnets første skoledag og til barnets fødselsdag.

Det lyder vældig humant, at den indsatte skal bevare muligheder for kontakt med kærester, koner og børn osv. eller skal kunne gennemgå en uddannelse uden for fængslet med henblik på livet efter fængselsopholdet. Ofrene for de nye forbrydelser tænker man åbenbart ikke på.

Afsoning af frihedsstraf skal ikke være noget hyggeophold med mulighed for ekstern uddannelse og hyppige udgange m.v. Udenlandske kriminelle, der endnu ikke har vænnet sig til systemet, betragter simpelt hen det danske straffesystem som en parodi, mens danskerne misbruger det for fuld kraft.

En længere fængselsstraf for grov, gentagen kriminalitet skal være effektiv og mærkbar og ikke udhules administrativt gennem hyppige udgange. Dertil kommer, at straffens præventive virkning mindskes, ja, den risikerer helt at forsvinde.

Som sagt er det givtigt, at vi endnu en gang får drøftet reglerne for udgang fra fængslerne, selv om det ikke har rykket noget som helst. Kun et valg kan sikkert ændre dette.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Dette beslutningsforslag tager udgangspunkt i den sætning, der står i bemærkningerne til det: »Der tages åbenbart ikke hensyn til, at et stigende antal fanger anholdes for nye grove overtrædelser af straffeloven.«

Konfronteret med, at det udsagn ikke er sandt, svarer fru Inge Dahl-Sørensen: Jeg skal da ikke kunne sige, om der er et stigende antal.

Det er simpelt hen for useriøst. Man vil gribe ind over for et sted mellem 95 og 99 pct. af fangerne, der ikke misbruger dette her, på baggrund af nogle bemærkninger, hvor man så selv kommer og siger: Ja, jeg ved for øvrigt ikke, om de er sande.

Fru Inge Dahl-Sørensen kan ikke forvente, at hendes forslag kan tages alvorligt og få en seriøs debat, når udgangspunktet er så tyndbenet.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Inge Dahl-Sørensen benyttede lejligheden til at gentage noget af det, der står i bemærkningerne til beslutningsforslaget, som Venstre har fremsat, nemlig bemærkningerne, som vedrører spørgsmålet om hyggeophold i vores fængsler. Jeg må indrømme, at jeg synes, at det er træls at høre på – for nu at sige det ligeud.

Jeg synes, at fru Inge Dahl-Sørensen og Venstre, hvis man kommer med sådan en påstand, og den ikke kun vedrører mulighederne for ekstern uddannelse og hyppige udgange og ferierejser, som det fremgår af beslutningsforslaget, så helt præcist må fortælle også fra talerstolen her i dag, hvad det er, der gør et fængselsophold til et hyggeophold. Hvad er det helt præcist, vil jeg spørge fru Inge Dahl-Sørensen.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Først til fru Dorte Bennedsen. Jeg står her med en oversigt fra Morgenavisen Jyllands-Posten fra den 28. oktober 1997. Jeg indrømmer, at den er nogle dage gammel, men det er det misbrug af udgange, som kommer i statistikkerne, jo også. Jeg går ud fra, at det ikke er nogen ny statistik fra i år, som justitsministeren sidder inde med. Der er det totale misbrug i 1991 på 67. Det